

Da je hotel Richter podkupiti generala Eynattena, ki je v laški vojski več časa imel vso oblast za proviant in monturo v rokah, sodi sodnija iz tega, da je Richter ženi Eynatten-ovi 25 akcij severne železnice kupil in jih nji za 20.000 gold. prodal, čeravno je on 46.101 gold. za-nje dal. Richter je vedil — pravi zatožno pismo — da Eynatten je imel vse zakladanje laške armade v svojih rokah, in če njega na svojo stran dobi, bo dobička dovelj pri vsemu, kar bo za armado oskerbel. Richter je tudi obstal, da je baronovski tistih 26.101 gold. v dar dal, čeravno je popred rekel, da je mislil, da jih bo Eynatten pozneje plačal. Richter teh akcij tudi ni s svojim dnarjem kupil, ampak jih v bukve kreditne banke na izmišljeno ime C. J. Ritter-a zapisati dal. Pri konečni očitni pravdi je to reč tako razkladal, da se je sèm ter tje precèj zmuznil iz zadrege, v katero ga je predsednik sodnije pripravil, zakaj to je res, da Richter tako mirno, jasno in gotovo na vse vprašanja odgovarja, kakor da bi bil čisto nedolžen.

Dalje tožno pismo pravi, da je Richter po dogovoru z ministrom Brukom na ime kreditne banke prevzel, 4 milij. in 300.000 vagánov žita za armado oskerbeti le proti temu, da se mu stroški povernejo in pri vsakem vagánu 10 nov. kraje. dobička dá. Al pri tej kupčiji so bili potem taki stroški zarajtani, da je vagán pšenice, pripeljan v Verono, veljal 15 gold., reži 13 gold. 31 kr., ječmena in ovsa po 8 gold. 63 kr.; verh tega je bilo blago tako slabo, da je le tretjina vsega bila dobra spoznana in da je cesarska kasa mogla kreditni banki samo za primešano perst in druge smeti 327.000 gold. plačati.

Potem je bilo poldrugi milijon cvilha treba; tudi to je dobil Richter v svoje roke, pa namesto, da bi bil od domačih fabrik blago naročil, se je obrnil v ptuje dežele. Namesto platna za rijuhe in monturo je nasvetoval Richter bombažasto blago (kalikot) Eynatten-u, in Eynatten je vse poterdil, kar je Richter svetoval. Tkavci, ki so delali robo za armado, so mogli od njega prejo kupovati, ker izdelano blago je le on armadi prodajal. Tù je bilo spet velikò tavžentov dobička; verh tega tudi pri blagu ni bilo pravične mere. Z ministrom Brukom sta barantala na borsi tako, da je državna kasa z 210.000 gold. dolga obložena bila. In tako še več družih reči na drobno našteva zatožno pismo. Rekli smo že, da na vse vprašanja Richter tako odgovarja, da podkupljenje se kaže le kot dar, goljufija le kot kupčijska špekulacija itd. Al izpraševanje še ni bilo pri koncu, kar je v petek predsednik gospod Schwarz zbolel, ker si je dan na dan preveč glavo napenjal; da se bo njegov prihodnji namestnik gospod Winter iz preiskavnih pisem v vsi ti pravdi dobro podučil, je nadaljava njena odložena do prihodnjega ponedeljka. Ker bo veliko prič zaslišanih, bo pravda dolgo terpela. Al ž njo še ne bo vse pri kraju, ker prideta potem še dva tergovca na versto, ki sta vole za armado prodajala.

— Sliši se, da papirnatè desetice bojo prišle kmali na dan; nekteri pravijo, da jih bo za 4, drugi da za 10 milijonov gold. Ker po novem zakonu ne more vlada sama brez dovoljenja državnega zbora novih dolgov delati, državnega zbora pa sedaj ni, da bi to dovolil, pravijo, da bo vlada izdanje teh desetíc prepustila dunajski banki proti temu, da bo toliko velikih bankovcev nazaj vzela, kolikor bo papirnatega drobiža med ljudstvo dala.

— Ministerski ukaz od 1. t. m. oklicuje, da se ima v tistih krajih, kjer je že vinski davek vpeljan, davek od tistega sadnega mošta (jabelčnika ali hrušovca, tepkovca itd.), ki ga gospodar doma za svojo družino ali svoje delavce potrebuje, le na polovico tiste tarife odrajtati, ki je za to postavljena.

— Po vseh deželah je padlo 8. dan t. m. toliko snega in so bili taki zameti, da po vseh železnicah je zaostala

vožnja; do 10. t. m. še ni bilo odnikodar nobene pošte na Dunaj, ki je bil 8. in 9. tega mesca tudi poln snega.

— Škof in sekcijni predstojnik pri ministerstvu bogočastja in nauka, visokospoštovani gosp. Andrej Mešutar, je z veliko zahvalo cesarjevo za velikoletno izvrstno službo stopil v pokojni stan.

— V ponedeljek se je fzm. Benedek, vojskovodja avstrijske armade na Laškem, odtod čez Ljubljano na Laško podal.

Horvaško. Iz Zagreba. Da v dandanašnjih okolj-sinah, ko se tù dve stranki poganjate za obveljavo svojega principa o prihodnjih razmerah Horvaške do Ogerske, „Pozor“ ne počiva na rožicah, se očitno kaže v njegovem članku 35. lista pod naslovom: „Tko ljubi sloboda?“, v katerem nazadnje pravi: „A koga sve to nemože uvjeriti o našem slobodoljubju, neka se malco potrpi; budućnost će mu pokazati, tko više ljubi slobodu: mi ili naši kukavni protivnici?“

Ogersko. Iz Pešta. — Sliši se, da županija peštanska bode spet samostojna in da Ogrom priljubljeni grof Istvan Karolyi bode prevzel to častno službo. Ako on to stori, pravijo, se tudi drugi ne bojo branili, jim podeljenih županij prevzeti in tako bode jenjal upor, ki je še zdaj proti cesarskemu diplomu. — P. H. piše, da zbor v Ostrogonu (Gran) se bode začel 25. dan t. m. Možje, ki bojo v ta važni zbor poklicani, še niso vsi znani; dosihmal jih je okoli 90 zapisanih.

Iz Verone. Prekucijna stranka zdaj nekako miruje in tudi na meji, kjer so si laški in avstrijski vojaki blizo, se ne sliši več od nepokoja. Gèslo Lahov je zdaj: „Mir in pokoj, dokler ne pride pravi čas“.

Laško. 7. dan t. m. je prišel kralj sardinski Viktor Emanuel z Garibalditom vred v Neapolj. Ljudstvo ju je sprejelo z nepopisljivim veselim hrupom. Kralj sardinski je berž potem oklicati dal razglas Neapolitancom in Sicilijancom, v katerem pravi, da prejme iz njih rok kraljevo oblast tudi čez te deželi, in vse laške narode opominja, naj bojo složni, da se doverši „edina velika Italija“. S tem, da je kralj v posest vzel Neapolitansko in Sicilijo, je nehalo samopoveljstvo Garibaldovo. Garibaldi se je 9. t. m. poslovil od kralja in se podal v svoje samotno stanovanje na otok Kaprera. Da sta si Cavour in Garibaldi zlo navskriž in da je zatega voljo Garibaldi zapustil laško armado, pričuje časnik „Opin.“, ki pravi, da Italija spoštuje Garibaldita vojskovodja in mu je hvaležna, kar je storil za-njo z mečem v roki; al za državno vodstvo ni zmožen. Kakor se kaže, se kralj neapolitanski Franc II. ne bo dolgo več branil v Gaeti, ker se nek že pripravlja na odhod. Težko, da bojo sv. oče papež tudi še dolgo v Rimu ostali. V Parizu mislijo zdaj na to, naj se Rim kot poglavno mesto katoliškega kristijanstva okliče za svobodno mesto. Kaj bojo še skuhali, se vendar še prav ne vè. Gotovo pa je, da pismo, ki ga je angleška vlada 27. okt. poslala svojemu poslancu v Turin, je ravno tako povzdignilo sardinsko vlado kakor je osupnilo vse druge vlade in najbolj francozko; zakaj v tem pismu John Russel (Džon Rössel) naravnost pravi, da so Lahi prav storili kar so storili, ker vsak narod ima pravico se znebiti vladarjev, ako mu niso po volji; zato naj Lahom ne bo mar za ugovore od družih strani. To hoče toliko reči kakor: „Italija ne meni se za Francoza; stori sama, kar se ti potrebno zdi!“ — Ker toliko nasprotnih vetrov piše, bo gotovo še viharja dovolj!

Kursi na Dunaji 13. novembra.

5% metaliki 66 fl. 90 kr.	Ažijo srebra 33 fl. 65 kr.
Narodno posojilo 78 fl. 20 kr.	Cekini 6 fl. 36 kr.